

Al servei de la República

La veritat, no creïem que la Monarquia trontollés tant. Han estat prou unes eleccions municipals perquè el senyor Alfons fes la maleta. L'arbre secular de la Monarquia ha caigut tan llarg com era en rebre la primera ventada del sufragi.

Aquest senyor, que, com a ciutadà, em mereix tots els respectes i com a monarca ho feia molt malament, es veu que un cop a l'exili ha volgut disculpar-se, dient que havia servit sempre a Espanya. Si hagués dit que Espanya l'havia servit a ell hauria estat més encertat. A ell i a tots els palatins que el rodejaven, que l'adulaven i ajupien l'esquena al seu davant.

Per a tots aquests, el poble que sacrificaren a les colònies americanes, que martiritzaren a Montjuïc que destruïren a Annual; el poble obrer que feien matar per assassins o assalariats, és un desagraït.

Quin sarcasme! Un monarca que diu servir el poble i es burla de la Constitució i quan els seus abusos arriben a l'extrem que una part de la força armada, no podent aguantar més, es llença al carrer, consentí que s'els fusellés en lloc de comprendre que el poble espanyol acabava la paciència!...

Per això el senyor Alfons fugí. I, un cop lluny, ha dit que volia esperar les Constituents. Si, maco; després de mort vols recórrer a la medicina. Que no veus que de reis en sobren? Els que queden sense feina d'aquesta professió! I que els és ben difícil tornar-ne a trobar! O si no, pregunteu-ho al rei de Portugal, al Kaiser, al rei de Grècia i a tants i tants que trobaríem disposats a portar una corona, per modesta que fos.

Es clar, ara el senyor Alfons tindria una satisfacció que nosaltres no ens entenguéssim; que ens matéssim els uns als altres, i, davant d'això, que l'anesin a buscar. Però el seny del nostre poble no ha de comportar això de cap manera.

Alguns capitals espanyols han passat la frontera. Seria molt curiós saber el seu origen. Els amos d'aquests capitals són els que gallejaven més de patriotisme. Ara es veu quin era el seu. Quan els obrers demanaven millores, els deien que feien propaganda contra l'integritat de la pàtria, i ells, quan tot just els sembla que se'ls podrà fiscalitzar, ja fugen. Millor. De senyors que es passen pagant el poble, la República no

en necessita. La terra no se l'emportaran pas; i aquesta, junt amb els braços per a treballar-la, és el què ha de salvar la República.

Apaguem els odis. El camí que hem de passar no és pas planer, i per a edificar no és pas el desordre el procediment més ràpid. Pensem que, per damunt de nostres testes, hi ha la sang de dos herois: Galan i García Hernández. Aquesta sang ens ha d'unir, d'agermanar a tots els ciutadans espanyols i junts buscar el benestar de nostra pàtria.

CUCH

Himne a Catalunya

Llibertat! Llibertat!

Catalunya! Terra lliure
de llibertat i d'amor.
El martell i la falç t'acompanyen
pel camí de l'esplendor.
Ciutadà que brodes ferro,
companya que teixits fas,
camperol que l'eina empunyes:
Endavant amb l'arma al braç!

Catalunya! Terra lliure;
model de civilitat:
llença els frares, la noblesa
i l'exèrcit. Llibertat!!
Llibertat! Que aquest crit vibri
per tot l'espai ressonant.
Llibertat! Ciutadania!
Proletariat: Endavant!

Ciutadà que brodes ferro,
companya que teixits fas,
camperol que l'eina empunyes:
Endavant amb l'arma al braç!
Catalunya! Terra lliure
de llibertat i d'amor.
El martell i la falç t'acompanyen
pel camí de l'esplendor.

ANDREU FUSTÉ

Granollers, segon dia de la República Catalana

Construcció i Venda de MOBLES

RAMON POUS

Plaça Capità Ostàriz, 1

Visitar aquesta casa, és comprar
Garantia en els treballs d'encàrrec

Per a les noves lliures electorals

La premsa ha donat a conèixer el propòsit del govern d'adoptar un nou sistema electoral. Aquest sistema sembla que serà el de representació proporcional, sistema seguit per la major part dels estats europeus.

El sistema de representació proporcional, nomenat també del cocient electoral, és, sens dubte, el que ofereix més garanties de sinceritat electoral. El criteri d'equitat que l'inspira, el posa per damunt de tots els sistemes fins ara emprats. Assegura la representació de les més reduïdes minories i tendeix a que el sagrat exercici d'emetre el sufragi, l'impulsi un ideal i no un home.

Tant o més que la consecució de les finalitats apuntades, interessa rodejar de totes les garanties l'acte d'emetre el vot a l'urna. El procediment assenyalat en l'Estatut Municipal, encara que, per part dels seus autors, fós propòsit deliberat el no complir-ho, l'estimem dels més segurs en aquest sentit: papeleta amb sobre oficial i la permanència de l'elector durant uns moments i abans de votar, en una cabina, dintre el mateix col·legi, completament protegida de la vista de tothom, perquè l'elector, sense coacció de cap mena, pugui fer ús, amb tota consciència, del seu dret.

S'ha de tenir en compte la fragilitat del vot. L'aparten de la seva recta emissió la més lleu coacció, el favor fet, el que es farà, o l'amenaça amb perjudici material. La consciència ciutadana no té encara prou valentia per a desafiar tots els egoismes materials que la pressionen. Cal suplir aquesta debilitat amb força legal. I, encara que diferim del criteri de certa persona molt liberal i molt democràtica, sustentat en certes eleccions particulars i memorables en les que fou enderrocat un poder caciquista de la localitat, considerem nosaltres com única garantia la de que el vot sigui tan secret i tan íntim com és el pensament.

S'han de desterrar per tots els mitjans els vergonyants espectacles que encara hem tingut ocasió de presenciar en les darreres eleccions. Ha de desaparèixer el que l'ideal sigui mera denominació. Surtosament els que s'emportaren les majories de la ciutat nostrada, tingueren el gran encert d'escollir, entre altres, la denominació de republicans. De mancar aquesta il·luminació providencial, Granollers no hauria gaudit, tal volta, de l'honra de comptar llurs majories elegides entre les republicanes.

JUDA